

економічна доцільність від їх впровадження помітна вже в перший рік експлуатації будинку.

Щоб побудувати будинок, необхідно пройти через ряд послідовних кроків, що охоплюють: заливку фундаменту; зведення стін; монтаж крівлі; прокладку інженерних комунікацій; фінішну обробку.

Для кожного з етапів є свій інноваційний матеріал або метод, завдяки чому зменшується час будівництва і скорочуються витрати.

Деякі з цих технологій представлені в таблиці 1.

Найчастіше, головною перешкодою на шляху впровадження інноваційних продуктів стає відсутність перевіреної інформації, і практики, яка підтверджує, що інновація працює. Виходом із ситуації може стати «обкатка» інноваційних продуктів і технологій на тестових об'єктах. Це дозволить накопичити практичний досвід, необхідний для широкого впровадження інноваційних продуктів в будівництві.

УДК 338.012

О.М. Колмакова, канд. екон. наук (ХНУБА, Харків)

В.В. Вєтрова, здоб. вищ. осв. (ХНУБА, Харків)

АЛЬТЕРНАТИВНІ ДЖЕРЕЛА ЕНЕРГІЇ В УКРАЇНІ

1 червня 2016 року на засіданні Комітету ВРУ з питань ПЕК розглянуто проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про альтернативні джерела енергії» щодо віднесення теплових насосів до обладнання, яке використовує відновлювані джерела енергії (реєстр. № 4555-1 від 23.05.2016 р.).

Законопроектом передбачається поповнити перелік альтернативних джерел енергії такими видами, як аеротермальна, геотермальна та гідротермальна. Крім того, відповідно до документа, тепла енергія, отримана за допомогою теплових насосів, вважатиметься видобутою з відновлюваних джерел енергії, за умови, що кінцевий вихід енергії значно перевищує первинне споживання енергії, потрібної для приведення в дію теплових насосів. Законопроект розроблено у тісній співпраці з фахівцями Агентства з метою імплементації Директиви 2009/28/ЄС [1]. В ній зазначено що, обов'язковими національними цілями мають бути досягнення частки 20% енергії, що виробляється з відновлюваних джерел у загальному споживанні енергії для Співтовариства, а також частці 10% цього типу

енергії, що призначається для транспорту і все це – з цього часу і до 2020 року.

Обов'язкові національні цілі слугують головним чином для того, щоб надати певні гарантії інвесторам та заохотити до тривалого розвитку технологій, шляхом використання яких виробляється енергія з усіх типів відновлюваних джерел. Початкове становище, можливості розвитку енергії, що видобувається з відновлюваних джерел, а також структура енергопостачання кожної держави-члена відрізняються від інших держав-членів.

Отже, важливо відобразити мету, що полягає в отриманні частки 20% у споживанні енергії на території Співтовариства, в цілях, що є характерними для кожної держави-члена, з дотриманням справедливого та належного розподілу, яким враховуються відмінності щодо початкового становища та потенціалу кожної держави-члена, враховуючи поточний рівень енергії, що виробляється з відновлюваних джерел, а також існуючу структуру енергопостачання.

Після прийняття директиви за останні 8-10 років спостерігається поступове зростання розвитку відновлюваних джерел енергії у світі (рис. 1).

*без урахування великих ГЕС

Джерело: Bloomberg New Energy Finance

Рисунок 1 – Динаміка розвитку відновлюваних джерел енергії у світі [2]

Проаналізуємо, яке ж місце займає Україна в сфері розвитку відновлюваних джерел енергії?

Як зазначалось енергетична безпека держави безпосередньо впливає на економічну безпеку. Останнім часом дуже гостро стає

питання енергетичної незалежності держави. Україна має певні природні ресурси, на території України добувають природний газ, вугілля тощо, але великих родовищ вона не має. Відповідно стає актуальним питання пошуку додаткових джерел енергії. Для оновлення енергетичної галузі та інтенсивного її розвитку в Україні була розроблена енергетична стратегія на період до 2030 року.

Відповідно стратегії, очікувалося, що частка відновлюваної енергетики в енергетичному балансі України може скласти 7-15%. Економічний спад попередніх років супроводжувався високою інфляцією та кризою банківської системи, що створило несприятливі умови для розвитку АДЕ в Україні. Протягом останніх 2012-2016 років в Україні спостерігається поступове зростання встановлених потужностей альтернативних джерел енергії (АДЕ).

Станом на кінець 2016 року встановлено 1 117 МВт потужностей АДЕ, які виробляють близько 1% у загальному обсязі відпущеної електроенергії. Найбільшу частку серед АДЕ в Україні займають вітрові та сонячні електростанції, на яких у 2016 році було вироблено 925 ГВт*год та 492 ГВт*год електроенергії відповідно. Що значно нижче ніж прийняті у Національному плані дій з відновлюваної енергетики, по досягненню 11% частки АДЕ у енергоспоживанні. Але економічна ситуація в Україні дещо стабілізувалася впродовж 2015-2016 років. Середньорічний темп зростання встановленої потужності АДЕ складає 31%. Як вже зазначалось, станом на 1 січня 2017 року встановлена потужність об'єктів відновлюваної енергетики в Україні, які працюють за «зеленим» тарифом, склала 1117,7 МВт.

Розвиток «зеленої енергетики» в Україні хоча і повільно, але відбувається. Необхідне подолання бюрократичних перепон з боку влади для активного сприяння збільшення АЕД в Україні.

Інформаційні джерела:

1. Директива європейського парламенту та ради 2009/28/ЄС від 23 квітня 2009 року Про заохочення до використання енергії, виробленої з відновлюваних джерел // Офіційний вісник Європейського Союзу від 05.06.2009 року – С.16-62. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://sae.gov.ua/documents/dyrektyva_2009_28.pdf

2. Розвиток відновлюваних джерел енергії в Україні // Звіт в рамках проекту «Секретаріат та Експертний хаб з енергоефективності». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://abc.in.ua/wp-content/uploads/2017/03/Rozvitok-VDE-v-Ukrai-ni.pdf>